

Det anførte Beløb af 2,400 Rbd. er af Commissionen foreslaaet henlagt til de uvisse Udgifter, som skulde udredes af Overskudet, hvorhos det tillige synes betegnet som et Beløb, der efterhaanden skulde bortfalde, ligesaa vel som de omtrent 1,300 Rbd., der som Godtgjørelse for Søndags- og Onsdagsforestillinger udbetales til Capelmusici, der vare ansatte før 1842, hvilket sidste Beløb ogsaa efter det nu fremlagte Udkast vil bortfalde. Man maa imidlertid med Hensyn til den fremtidige Bevarelse af Capellet's Dygtighed finde det meget betænkeligt, om foruden det sidste Beløb, der i en Række Aar er kommet og endnu, skjøndt aftagende, vil komme Capellet's Medlemmer tilgode, ogsaa hine 2,400 Rbd. skulde inddrages samtidigt med, at der regnes paa en forøget Virksomhed og flere Spilleaastener (altsaa ogsaa flere Prøver o. s. v.), og har derfor foreslaaet Summen bevaret for Capellet, men, ligesom Skuespillernes Beneficiegodtgjørelser, efterhaanden forandret til Gage tillæg og inddraget under Gagecontoen. Den Maade, hvorpaa dette i Lovudkastet er foreslaaet iværksat, er begrundet paa Nødvendigheden af at danne en passende Overgang fra den nuværende Udbetalingsmaade af det omspurgte Beløb af 2,400 Rbd., hvoraf hver Capelmusicus omtrent hvert 6te Aar har oppebaaret $\frac{1}{6}$ Deel, til den nye uden at frænke de i den hidtil brugte Maade grundede Udstigter. Af de 1,100 Rbd., der ved Vacance ere bestemte til at indtages paa Capelmesterens og Concertmesterens Gager, og som Commissionen har foreslaaet overførte til Skuespillernes Gageconto, synes Billighed at tale for, at en Deel henlægges til Capellet, og det er derfor foreslaaet, at 500 Rbd. heraf spies til Gagecontoen for Capelmusici. Indtil disse Vacancer indtræffe, vil det imidlertid være en Selvfølge, at det ovenfor anførte Beløb til Capellet's samlede Lønninger (hvorunder den fulde nuværende Gage til Capelmesteren og Concertmesteren ikke er indbefattet) forhøies til 31,530 Rbd.

ad § 10.

Denne Paragraph er overensstemmende med § 7 i Commissionens Udkast.

ad § 11.

De Forandringer, som §§ 13 og 14 i Commissionens Udkast ere undergaaede i Ministeriets Forslag, hidrøre væsentligt fra Dypgivelsen af det Forslag at behandle en Deel af Theatrets Indtægter som et Overskud, der skulde anvendes til forskellige, efter dets Størrelse stigende og faldende Udgifter.

Med Hensyn til adskillige af de anførte Udgiftsposter, som forøvrigt efter Ministeriets Formening rettest bør særligt fremhæves i Loven istedetfor derom at henvise til tidligere Finantslove, bemærkes:

- c) Med Hensyn til Spillepræmien træffe de i den særskilte Betænkning fremhævede Betæneligheder sammen med, hvad der desuden følger af Dypgivelsen af Forslaget om Overskudsberegningen.
- d) De anførte Procenter af Bruttoforestillingsindtægten ville, naar denne, som i Budgetforslaget for 1852—53, antages til 134,320 Rbd., udgjøre omtrent 7,050 Rbd., medens der i de nærmeste Aar til den første Anvendelse er bevilget 3000, men i det nu fremlagte Budgetforslag, ligesom i det forrige, begjert 3,300 Rbd., og til det andet Diemed anvendt 4,000 Rbd., hvilket Beløb Commissionen ogsaa har lagt til Grund for sin Beregning over Theatrets fremtidige Udgift (Betænkning S. 48), naaget den kun har opført 800 Rbd. til Sygehjælp imellem de faste Udgifter. Naar begge disse Udgifter under Gæt i deres Begrænsning gjøres afhængige af Bruttoforestillingsindtægten, vil Bestyrelsen, efterat et fast Beløb i Finantsoverflaget er afsat til Saisonsdouceur, lettelig under Saisonens Gang kunne oversee, hvorvidt den efterhaanden tør gaae ved den anden Udgift.